

SLOVENSKI NAROD.

Za vsak dan sveder, izidni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Konec dunajskega županskega vprašanja.

Minoli petek se je končno rešilo dunajsko župansko vprašanje. Izvolila sta se namreč podžupana. Kakor je bilo dogovorjeno, izvolila sta se dr. Lueger in pa dr. Neumayr. Oba sta seveda izjavila, da volitev vzprejmeta. Oba sta pa tudi razvila svoja programa.

Dr. Lueger je ugovarjal temu, da bi bil voljeni župan Strobach samo njegovo orodje. Zagotavljal je županu popolno spoštovanje svoje stranke. Vender se je pa videlo prvemu podžupanu, da se on čuti takorekoč župana, da bode Strobach moral plesati, kakor mu bode on godel. Razvijal je cel program, po katerem ima postopati protisemitska stranka. Govoril je zlasti o gospodarskih in upravnih stvareh in seveda tudi ni opustil priložnosti, da bi se ne bil malo podrgnil ob liberalce.

To, kar je gospod dr. Lueger govoril, je jako umestno, če tudi dvomimo, da bi se dalo kar uresničiti. Zadel bode na upor pri svoji stranki, ako ima resni namen, svoji volji pripomoči do veljave. Mi jako dvomimo, da bi njegovi somišljeniki zase bili popolnoma prosti vsake sebičnosti. Dr. Lueger se je izrekel za odpravo mestnega sveta. Na Dunaju izvoli občinski zastop iz svoje srede poseben mestni svet, kateri ima odkazan poseben delokrog. Ta delokrog je dvojen. Na jedni strani vanj spadajo nekatera agende, katere drugod opravlja občinski zbor sam, na drugi strani pa mestni svet opravlja nekatera posle magistrata. Oblast magistrata je s tem močno omejena, pa tudi župan nima take prostosti, kakor v drugih mestih. Pričakovalo se je, da bode ta naprava nekako olajševala mestno upravo, ker bode mestni svet nekaka vez mej občinskim zastopom in magistratom. Birokratizem bi se s tem omejil, in spravilo nekaj svežega duha v mestno upravo.

Te nade se pa na Dunaju niso uresničile. Mestni svet je postal ovira vsemu delovanju. Prekompliciran aparat ni dobro deloval. Če je temu kriva slaba uredba sama ali pa le to, da v zbor niso prišli pravi možje, mi ne vemo. Najbrž je glavni vzrok poslednje. Liberalna večina je zmatrala mandate mestnega sveta le za nekake sinekure. S temi mesti je združena plača 3000 gld.

Dr. Lueger je naglašal, da on želi močen občinski zastop, pa tudi močen magistrat. To se bode pa le doseglo, če se mestni svet odpravi. Občinski zastop bode imel potem večjo veljavo, ko ne bode nad njim mestni svet gospodaril, magistrat bode pa tudi lažje kazal svojo moč, ker se ne bode treba ozirati na mestne svetnike.

Da se dr. Lueger želi znebiti mestnega sveta, je jako lahko umljivo. On je sedaj prvi podžupan, a v resnici župan. Da ni mestnega sveta, bina magistratu lahko gospodaril po svoji volji, župan bi mu ne delal nobenih ovir. Dr. Lueger ni pa še tudi opustil misli, da kedaj postane on župan. Tedaj bi mu pa še ljubše bilo, da bi mu mestni svet ovir ne delal. Dr. Lueger se je navadil nekako za povedovati.

Sicer so pa protisemiti obetali, da znižajo plačo županovo s 24.000 na 12.000, plačo podžupanovo s 6000 na 4000 in plače mestnih svetnikov s 3000 na 1500 gld. Sedaj je pa že nekaj časa tiho o tem. Najbrž bi se v novem mestnem zastopu za to večina ne dobila. Dr. Lueger pa hoče to stvar s tem spraviti s sveta, da je spravil sploh odpravo mestnega sveta v razgovor, katera stvar je težavnejša, ker je za to treba posebnega zakona.

Potem je naglašal, da se mora občinska volilna pravica razširiti na vse sloje prebivalstva. Kako si to misli, ni natančneje povedal. Tudi to ne pojde tako lahko, ker protisemiti bi gotovo le izgubili, ako se volilna pravica razširi. Tudi ko se je v deželnem zboru razpravljalo o volilni reformi, protisemiti se niso z nič posebno odločnostjo potegovali za razširjenje volilne pravice.

Stvari, katere si je dr. Lueger postavil za svojo nalogo, niso tako lahko izvršljive in baš zaradi tega jim ne pripisujemo posebne važnosti.

Drugi podžupan dr. Neumayr je pa manj obširno govoril, a njegov govor je pa bil precej pomenljiv. Naglašal, da je on za svobodno šolo in pa za nemškonnarodno vzgojo. S tem je dr. Neumayr podrli vse nade klerikalcev, da se na Dunaju vpelje verska šola, ko pridejo krščanski socijali na krmilo. Neumayr ima torej blizu jednake nazore, kot jih imamo mi. Šola ima biti narodna, pri Nemcih nemškonnarodna, pri Slovencih pa slovenskonnarodna. Prazen je torej bil strah, da bode

na Dunaju zavladal klerikalizem, ko pridejo protisemiti na krmilo. Res se je dr. Neumayr izrekel proti židovskemu uplivu na šolstvo, a dobro je treba zapomniti si, da tega ni storil z verskega, temveč z narodnega stališča. Židovski upliv se ne strinja z nemškim duhom. V tem se mi popolnoma vjemamo z novim dunajskim podžupanom. Dr. Neumayr pa gotovo ni izrekel le svojih osebnih nazorov, temveč se poprej dogovoril s svojo stranko.

Pač je mož malo preveč naglašal nemški značaj Dunaja in popolnoma po nepotrebnem vpletel v svoj govor še celjsko vprašanje. Glede Celja je pač malo slabo poučen, kar ni čuda, če se pomisli, kako se je vsa stvar zavijala po listih. Naglašanje nemškega značaja Dunaja pa baš dokazuje njegovo prepričanje o veliki važnosti narodne ideje. Baš razvoj stvari na Dunaju nam dokazuje tako rekoč, da ima narodno čustvo veliko moč.

Pod nemškonnarodno zastavo je začel Schönerer boj proti židovstvu, pod to zastavo, če tudi ne pod tem vodstvom, so protisemiti prišli v mestni zastop. To naj bode tudi za nas Slovence opomin, da se nikdar ne izneverimo narodni zastavi, kajti naposled bomo tudi mi pod to zastavo zmagali vse svoje protivnike.

V Ljubljani, 26. maja.

Interpelacije v avstrijskem državnem zboru. Pravice do stavljenja interpelacij se poslanci v Avstriji pridno poslužujejo. Reči moramo, da ni zlepa parlamenta, v katerem bi se vlada s tolikimi interpelacijami nadlegovala. Ko bi se v Avstriji o vsaki interpelaciji v zbornici razpravljalo, kakor v Franciji, in naposled še po imenih glasovalo, bi pač državni zbor ne imel za druge stvari časa. Seveda v Avstriji je drugače. Na večino interpelacij se niti ne odgovori, nikar da bi se o njih še razpravljalo. Minister odgovori na interpelacijo jedino tedaj, če misli, da bode katero prav interpelantu zasolil. Posebno se pa grof Badeni drži jako trdno načela, da na interpelacije ni treba odgovarjati. Do 18. t. m. se je stavilo nanj 111 interpelacij, a ministerski predsednik do tedaj ni bil niti na jedno odgovoril. Poslanci pa tudi preveč ne delajo sitnosti ministerskemu predsedniku zaradi tega preziranja.

Listek.

Gorski župnik.

(Stik. Spisal Fr. Javor.)

Zamišljen sedi pri gorski peči, v kateri plapolja in presketa vesel plamenček, noge ima na podstavku, na talaru pa mu leži „brevir“, katerega je čital, dokler mu niso poletele misli preko listov v davno preteklo dobo, dokler mu niso omahnile roke, ki so držale težko debelo knjigo, polno svetih, pobožnih molitvic, oracij in psalmov. Pred njim ob steni stoji ogromna omara, napolnjena z raznovrstnimi knjigami in spisi, kraj njega na mizi stoji svetilka, ki širi motno svetlobo po prijetno topli sobi. Zunaj pa brije ostra burja, raja okoli oglov gorskega župnišča in se zaleta v njegova okenca, da zažvenketajo vsak trenutek male šipe v že živem okviru. Buši in vrši kakor daljno gromenje, vmes pa zazveni včasih jasen pisk ter se zopet izgubi mej bučeči orkester burjinega zbora.

Gorski župnik je sameval že dolgo vrsto let v svoji gorati župi. Trebalo mu je par ur hoda, predno je dospel do prvega tovariša; po zimi pa,

kadar je zapadel visok, do podram segajoč sneg, je bil sploh ločen od ostalega sveta. Dobival ni nikakih poročil, niti pošte — — — preskrbeti se je moral navadno za cel mesec z živili, da ni bilo pošiljati ljudij v takem snegu v dolino; ob nedeljah sta bila včasih z organistom, ki je bil hkratu tudi cerkovnik, skoro da ne sama v cerkvi.

Kadar je prišel poleti v dolino praznovati god kakega sosednega župnika ali k pogrebu katerega izmed svojih tovarišev, bil je vedno dobre volje. Tovariši so ga sicer radi zbadali, kako funkcionuje telegraf iz srobotine, po katerem ga baje večkrat vabijo v svojo sredo k taroku, kaj delajo zajci, in za koliko odstotkov so se že pomnožili, odkar jim streže on po življenji — — — je-li imel že kak krst ali pogreb v istem letu — — — itd. On pa je srečno odbijal vse zbadljive napade in jim zabelil z debelimi lažmi iz svojega lovskega življenja, katere je pripovedoval tako živo, da se je vedno kdo usedel na limanice in verjel njegove zanimive dogodbe z divjačino.

Danes, takoj po obedu, so ga poklicali k bolniku daleč tja v gore, da ga spravi z Bogom in mu prinese večno popotnico. Težavna je bila pot

po ledenih stezah, po plazih, včasih po celem snegu brez gazi in po zametih.

Davno se je bilo že zmračilo, ko se je vračal domov. Lep večer je bil. Nebo jasno in na njem nebroj svetlih zvezdic, mej njimi pa je plaval polna luna in v njenih žarkih so se svetili snežni kristali, kakor sami najdražje in najumetnejše brušeni dijamanti in briljanti.

Ves upehan in utrujen je došel domov; in sedaj sedi ob gorski peči, hoteč čitati svojo vsakdanjo molitev — a zamislil se je v davno minole dni — — —

Gorski župnik je častljiv starček, kateremu so že davno osiveli njegovi nekdanji tako bujni, črni lasje; srebrno-belo mu padajo sedaj po velem, nagubanem čelu, izpod katerega zre dvoje lepih, milih oči, izražajočih vso njegovo človekoljubnost in dobrohotnost.

Res, niti sedaj ni povsem izginil oni ogenj, ki je nekdanj žarel iz njib; hranila se je vsa ona miloba, ki je osrečevala toliko ljudij in nekdanj zlasti jedno bitje — — — Lice mu je razorano v gube, blede in upalo, njegova postava sklonjena, slabotna in suha. Roke se mu tresajo kakor oslabelemu bol-

Povišanje uradniških plač v Bosni. Tudi v Bosni mislijo uradnikom povišati plače. Vse kaže, da bosenski uradniki dobe poprej višje plače nego avstrijski. V Avstriji ni skoro misliti, da bi se vsi dotični zakoni rešili pred novim letom, dočim se začne v Bosni povišanje s 1. januarjem 1897. leta. V Bosni se tako rekoč absolutno vlada. Deželna vlada določi plače, pa tudi davke, s katerimi se novi stroški pokrijejo, Kalay pa potrди, pa je konec besed. Delegaciji bi lahko katero rekli, a se za vse nič ne brigate, ker noben delegat Bosne ne zastopa. Plačani listi pa svetu trobijo, kako zadovoljni so Bošnjaki z vlado, in kako vse napreduje v deželi. Plače uradnikov bodo v Bosni blizu jednako plačam v naši drž. polovici po novem načrtu, priklade bodo večje. V najnižjih dveh razredih bodo konceptni uradniki imeli po 200 gld. več plače nego manipulantni.

Italijanska vojna v Afriki je vendar končana: Italijani so zapustili Adigrat in se umaknili tako daleč nazaj, kakor so bili pred vojno z Absinci. Poslednji so izpustili italijanske vojne vjetnike. General Baldissera se že pripravlja iz Afrike na odhod. Vojaki že odhajajo v Italijo nazaj. Vladni listi že nekaj pišejo, da se morda nadaljuje bojevanje je-seni, ko mine tropično deževje, a najbrž na to nihče resno ne misli. Čist italijanskega orožja še ni oprana, a zato se pač nikdo več ne briga. Italijani so veseli, da so jedenkrat se iz Afrike izmotali. Ta vojna je bila zanje zares nesrečna. Zalezli so v dol-gove. Prejšnje čase so bili že večkrat tepeni, a se jim je to izplačalo, kajti po vsakem porazu se je Italija nekaj povejšala. Za poraze v Afriki pa ne dobe nobene pokrajine. To je pač najneugodnejše. Seveda Italija nima več prejšnjih diplomatov, ki so vedno znali koga pridobiti, da je za Italijane pre-lival kri.

Angleži v Sudanu nimajo nič več sreče kakor Italijani v Abesiniji. Sudanci so jih dobro napodili. Angleži so toliko na bolj, da stroške plačajo Egipčani in da tudi blamaža pade deloma na Egipčane. Sudanci so Angleže in Egipčane dobro naklestili, celo priznavajo angleški listi. Posebno so se pa pri tej priliki Egipčani pokazali za velike bojaz-ljivce. Da Egipčani niso vojevali, je že dolgo znano. Ko so se Sudanci približali na konjih, so Egipčani kar puške proč pometali in bežali, da si bi se bili s streljanjem lahko ubranili. Angleški častniki so z revolverji zadrževali vojake, a to je še bolj po-vejšalo zmešnjave. Šele, ko je prišel novi oddelek na pomoč, je beg se nekoliko ustavil. Novo došli vojaki so bežečim s silo pot zagrabil. Sudanci, ka-terih je bilo le malo, so se pa umaknili, ne da bi se bil kdo upal za njimi. Ta poraz je Angležem vzel pogum in bodo najbrž popustili vse vojevanje.

Volitev predsednika zedinjenih držav. Vse kaže, da bode voljen predsednikom Zedinjenih držav Mac Kienley. Večina volilnih mož mu je zagotov-ljena. Ta volitev bode jako pomenljiva. Mac Kienley je velik nasprotnik evropskega upliva. On bode gledal, da se evropskim izdelkom, kolikor je moč, zapre pot v Zedinjene države. Pa tudi v družih ozirih bode deloval proti evropskim interesom. Po-sebno Kubanci so gotovi njegove podpore, ako do tedaj ustaje še ne bode konec. Zato je pa nam lahko umljivo, zakaj se je obrnila Španija do vseh

niku — skratka, starost mu je vidno utisnila pečat svojega gospodstva. In kakov je bil nekda! Da, nekda! — Nekda je bil lep sedanjí gorski župnik Anton! Visoka postava, črni kodri okrožujoči veliko, belo čelo, ognjevite oči, prijazen obraz in njegovo uljudno, vsem zahtevam estetike in stroge etikete odgovarjajoče vedenje — vse to ga je na mah pri-kupilo vsakemu, kdor je občeval z njim. — Bil je sin revnih starišev, ki so imeli malo, borno bajtico s tistimi nizkimi okenci, mej katerimi dobi jedva glava odrasčenega človeka prostora, in le malo zemlje, noseče jim potrebnega živeža za družino in za jedno kravico in kozo. Izredna nadarjenost njegova je opozorila učitelja in župnika, da sta pregovorila stariše, naj ga dajo „študirati“. Podpirala sta ga po svojih močeh in pri delu jima je priskočil tudi župan, bogat trgovec, na pomoč. Pozneje pa si je Anton služil sam toliko s poukom, da je izhajal. V počitnicah je bival navadno pri županovih — poučujoč mlajšega sinka. Radi so ga imeli tam, saj je bil domačemu sinu dober in vesten učitelj, hčer-kama pa prijeten družabnik. Tam se je navadil občevanja v finejših krogih in olikal za nastop v vsaki družbi.

(Dalje prih.)

držav, ki imajo posestva v Ameriki, da bi se zje-dinile proti Zedinjenim državam in s silo zabranile, da se ne bi Severnoameričani mešali v kubanske stvari. Če Zedinjene države spravijo Španijo s Kube, potem bode poskusile Anglijo in Francijo tudi iz-riniti z njih ameriških posestev. Vzlic temu pa ni pričakovati, da bi sedaj kaka država poslušala klic Španije.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. maja.

— (Fzm. baron Kuhn †.) Včeraj zjutraj je v Strassoldu blizu Červinjana umrl proslavljeni vojsko-vodja, jeden prvih avstrijskih generalov in reorga-nizator avstrijske vojske fzm. Franc baron Kuhn. Pokojnik se je rodil kot sin višjega častnika v Prostejevu na Moravskem 23. junija 1817. l. Obiskoval je vojaško akademijo v Dunajskem Novem mestu, katero je zapustil kot podporočnik l. 1837. l. 1839. je bil dodeljen generalnemu štabu, l. 1843. je postal nadporočnik. Za časa milanske revolucije l. 1848 in v vojski s Piemontom se je mladi častnik tako odlikoval, zlasti v bitki pri sv. Luciji, da je bil imenovan stotnikom in je dobil viteški križec reda Marije Terezije. Odlikoval se je tudi v bitkah pri Montanaru, pri Goitu, pri Vicenzi in pri Somma-campagni tako, da mu je cesar sporočil svoje po-sebno priznanje in mu podelil red železne krone. L. 1849. je pri obleganju Ankone on odločil, da se je trdnjava koj udala, pri bitki v Borgo S. Siro pa se je na čelu jedne stotnije 10. lovskega bataljona izkazal kot neustrašen in hraber bojevnik. Postal je major in prišel na Oggersko, kjer je bil l. 1853. imenovan podpolkovnikom, zajedno pa dobil baronstvo. Leta 1856. je prišel na Dunaj kot profesor sta-tegije, leta 1857. pa je postal podpolkovnik. Ko se je začela vojna l. 1859. je Khun napravil izvrsten načrt, kateri pa so starokopitni generali zavrgli. Ti za časa vojne niso poslušali njegovih nasvetov in kdo ve, bi-li tista vojna ne bila drugače iztekla, da se je uvaževalo Kuhnovo mnenje. Po bitki pri Solferinu je postal Kuhn brigadir na Ti-rolskem ter je v jedni in še sila 'viharni noči oskrbel s provijantom utrdbo Rocca d' Anfo, katera bi bila sicer izgubljena. Njegova je zasluga, da Lahi in Francozi v tisti vojni niso mogli priti na Tirolsko. Po vojski je postal Khun zapovednik kranjskega pešpolka št. 17. l. 1862. je bil imenovan zapovednikom na Tirolskem. Imel je na razpolo-ganje jako neznatno vojaško krdelo, a genijalni mož je znal vender ubraniti dosti močnejši laški vojski prestop na tirolska tla, dasi je meja sila dolga, dve njegovih polbrigad sta celo ves čas ope-rirali na laških tleh. Ta Kuhnova obramba Tirolske spada mej najslavnejše čine avstrijske vojske. Kuhn je bil koj na to imenovan podmaršalom, imeteljem našega kranjskega pešpolka št. 17., kateri je bil vedno ponosen na to, da nosi ime njegovo, in pro-moviran komanderjem reda Marije Terezije. Kmalu na to je postal vrhovni zapovednik tirolske dež. brambe, 18. januarja 1868. l. pa vojnim ministrom. Kot minister je reorganizoval avstrijsko vojsko in če je ta danes taka, da se lahko meri z vsako drugo, je to največ zasluga Kuhnova. L. 1873. je bil Kuhn imenovan feldcajgmajstrom, a ker ni bil klečepalazec, nego je govoril vedno naravnost in brez ovinkov, se je gotovim visokim krogom zameril in se moral umakniti. Odstopil je 14. jun. 1874. Cesar mu je pri tej priliki podelil veliki križec Štefanovega reda in ga imenoval zapovednika tretjega voja v Gradci. L. 1886. je postal Kuhn kancelar reda Ma-rije Terezije, leta 1888. pa je moral iti v penzijo, ker je preveč svobodno kritikoval razne visoke go-spode. Kuhn je bil po Radeckem prvi avstrijski vojskovodja. Za njim žaluje vsa avstrijska vojska, zlasti pa pešpolk št. 17, saj je bil Kuhn kranjskim junakom vedno jako naklonjen in je je čislal nad vse druge polke.

— (Binkoštni prazniki.) Tradicionalno bin-koštno vreme letos ni popolnoma izpolnilo nadej in želj raznih birmancev in botrov. V nedeljo do-poludne deževalo je neprenehoma in okole 2. ure popoldne pričela je mej dežjem padati toča, ki pa je k sreči kmalu nehala in ni napravila znatne škode. Potem pa se je nebo zjasnilo in ostalo je lepo tudi včeraj ves dan. Na tisoče Ljubljancanov izletelo je v bližnjo in daljnjo okolico, zlasti pa je bilo mnogo občinstva v Švicariji, na Spodnjem in Gornjem Rožniku, na strelišči, v Šiški itd. Po-vsod bilo je opaziti slavnostno oblečenih birmancev,

ki so v družbi botric in botrov večinoma tudi oku-pirali fjakarske voze, kar jih je še bilo dobiti. Z dunajskim zabavnim vlakom pripeljalo se je 134 izletnikov v Ljubljano, ki so večinoma prenočili v Ljubljani ter se včeraj ob 9. uri odpeljali naprej v Postojno. Postojnska jama bila je, čeravno vsled smrti nadvojvode Karola Ludvika letos ni bilo obi-čajne godbe, dobro obiskana, ker je prišlo zlasti iz Primorja mnogo obiskovalcev. Mnogo Ljubljancanov izletelo je čez praznike na Bled, v Opatijo, a lepo število tudi v — Budimpešto k milenijski izložbi.

— (Politična avtoriteta škofov.) „Corres-pondenz-Blatt für den katholischen Clerus Oester-reichs“, list, ki ima okoli 5000 naročnikov mej duhovniki, piše v št. 10. z dne 25. maja 1896. doslovno to-le: „Wir halten es geradezu für ein schweres Vergehen gegen die Religion, wenn man heute einen Priester als staatsbürgerlich ganz unselbstständiges Wesen hinstellt, dem nur der Bischof Gedanken suggeriren könne oder müsse. Wer auch nur den Schein dessen muthwillig her-vorrufft, verdient Prügel. Oder soll der Priester als unmündig gelten?“ Škofje Missia, Zorn i. t. d. store najbolj prav, ako organ avstrijskih duhovnikov in njegovih 5000 naročnikov denejo precej v interdikt!

— (Imenovanje.) Računski praktikant gosp. Makso Fiechi je imenovan računskim asistentom pri računskem oddelku kranjske dež. vlade.

— (Umrl.) le danes znani vrli narodnjak g. Julij Justin, čevljarski mojster v Florijanskih ulicah, v starosti 57 let. N. v. m. p.!

— (Dramatičnega društva občni zbor) se je vršil v soboto zvečer v prostorih narodne čital-nice. Udeležba je bila jako pičla. Zborovanje je otvoril društveni predsednik g. dr. T a v č a r s pri-mernim ogovorom, v katerem je zlasti poudarjal podporo, katero dobiva društvo od dežele, od mesta in od gledališkega društva ter predlagal, naj se iz-reče tem faktorjem toplá zahvala. V imeni inten-dance je poročal g. dr. T e k a v č i č o društvenem delovanju v minolem letu. Pri tej točki se je unela daljša razprava, končno se je poročilo skoro soglasno odobrilo. Poročilo priobčimo v celoti. Tudi blagaj-nika g. ravnatelja P i r c a poročilo se je po kratki debati vzelo odobruje na znanje. Društvo je imelo v lanskem letu 30.456 gold. 30 kr. dohodkov in 30.719 gld. 6 kr. stroškov. Deželna subvencija je znašala 6000 gl., mestna tudi 6000 gl., gledališko društvo pa je dalo 875 gld. 50 kr. Članarina je znašala 584 gld., abonement na sedeže je znašal 746 gld. 35 kr., predstave pa so nesle 14.054 gld. Izdalo se je: za repertoar 1577 gld. 34 kr. za gar-derobe itd. 1062 gld. 2 kr. za predstave (dnevni troški itd.) 10.307 gld. 17 kr., gaže so znašale 14.668 gl. 32 kr. Fakični deficit znaša torej 262 gl. 70 kr. Ker se je na račun starega dolga plačalo 1124 gld. 5 kr. in sicer iz dohodkov minole sezone, je v tej sezoni prav za prav prebitka 861 gl. 24 kr. Volitev v odbor se je zaradi pozne ure in pičle udeležbe odložila do prihodnje sobote dne 30. t. m. Želeti je, da bi se udeležili sobotnega obč. zbora vsaj vsi v Ljubljani bivajoči člani.

— (Dijaška in ljudska kuhinja v Ljub-ljani) ima v četrtek, dne 28. t. m. ob 6. uri po-poldne na starem strelišču svoj letošnji občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor načelnikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev upravnega odbora. 6. Volitev revizorjev. 7. Posamezni nasveti in predlogi.

— (Demoliranje poškodovanih poslopij.) Pretečeni teden so podirali zadnje zidove Frischeve hiše na Marijinem trgu; na Francovem nabrežju po-drli so notranje dele Kendove hiše, katera se bode primerno prenovila. V Špitalskih ulicah prično pri-hodnje dni podirati Večevo hišo, katera se morda z drugimi ostalimi vred svoječasno odkupi v regu-lacijske svrhe. Tudi mestni shrambi na Poljanskem nasipu in v Šolskem drevoredu se bodeta vsled sta-rosti in poškodb začetkom avgusta meseca letos podrti.

— (Porotne obravnave) so se začele danes in se vrše v veliki dvorani „Tonhalle“. Obravnavalo se bo o sledečih slučajih: dne 26. t. m. Fr. Lenarčič iz Podgoric ob S., uboj; Peter Hrovat iz Zgoranje Dobrave, uboj; Jožef Smolej v Fužinah, uboj; dne 27. t. m.: Janez Bergant iz Most, uboj; Matevž Šolar v Kropi, težka telesna poškodba; dne 28. t. m.: Marija Eržen v Žireh, goljufija; Alojzij Berti, poskušeni umor; dne 29. t. m.: Anton in Alojzij Zupančič, Janez, Martin in Alojzij Zaman iz Kostrel-

nice, teška telesna poškodba; dne 30. t. m.: Franc Škvarča, Janez Kogovšek, Anton Albrecht, Janez Leskovec, Jožef Jereb, Jakob Petkovšek iz Rovt, uboj in teška telesna poškodba; dne 1. junija: Alojzij Breščak s Huj, rop, tatvina, nasilstvo itd.; Mimo teh slučajev pridejo na vrsto še trije drugi, namreč: Janez Jenko, hudodelstvo uboja, Alojzij Schiffmann, kupčevanje s dekleti in Martin ter Andrej Železnikar, hudodelstvo tatvine.

— (Izleti v minolih binkoštnih praznikih) so bili v kljub neugodnemu vremenu dokaj številni. Bikičisti so se podali proti Trstu, Gorici in Postojini, pešci pa na Šmarno goro, na sv. Katarino, k sv. Joštu in sploh na Gorenjsko stran. V ponedeljek se je vreme nekoliko popravilo in izvabilo še več ostalih izletnikov iz mestnega zidovja na deželo.

— (Vojak-ropar.) V nedeljo proti večeru šla je že postarna Marija Tekavc iz Lattermannovega drevoreda k tabačni tovarni, da obišča tam neko znanko. Šla je po samotni poti, za železnico. Na poti se jej je pridružil neki vojak pešpolka št. 27. Drezal jo je prijazno v rebra in še sploh obnašal, kakor je na kmetih fantovska navada. V pogovoru je vprašal žensko, če ima pri sebi uro, na kar je ženska odgovorila, da jo ima. Pri tobačni tovarni sta ženska in spremljajoči jo vojak krenila na Tržaško cesto in šla zopet proti mestu. Pri tovarni ju je videla delavka Ivana Matevže in je vojaka, svojega ljubimca, nekoliko opsovala, misleč, da hodi tudi z drugo, ne samo z njo. A vojak ni iz ljubezni spremljal rečene ženske, nego iz sebičnih namenov. Ko sta ženska in vojak prišla na Kongresni trg k Fischerjevi hiši, rekel je vojak svoji spremljevalki, naj mu pokaže, koliko je ura. Ženska je vzela uro iz nedrj, v tistem hipu pa jej jo je vojak iztrgal iz rok in zbežal. Ljudje so tekli za njim, a ga niso dobili. Še v nedeljo zvečer je vojak prodal v Boštjančičevi gostilni v Kolodvorskih ulicah ugrabljeno uro. Vojakova ljubimka Ivana Matevže je pri zaslišanju povedala roparjevo ime in izpovedala, da je vojak-ropar v nedeljo popoldne zaigral 5 gld.

— (Napad) Frizér Fran Videmšek srečal je sinoči na Sv. Petra cesti nekega precej vinjenega vojaka. Ta se je zaletel v frizerja, potegnil sabljo ter udaril z njo Videmška po glavi; presekal mu je klobuk in ga ranil, vendar ne nevarno.

— (Čigava je ura?) Včeraj je mestna policija aretovala nekega fanta, kateri je prodajal žensko zlato uro. Fant pravi, da je uro kupil od obligatnega neznanega moža. Fant je uro najbrž ukradel ali pa našel; če jo kdo pogreša, naj se oglasi na policiji.

— (Ubegel prisiljenec.) Minoli teden je pri dež. bolnici delujoči prisiljenec Janez Debevec pobegnil. Debevec je star 30 let in doma iz Borovnice.

— (V sobotni članek „Ljubljanska mestna uprava“) vrinilo se je dvoje tiskovnih pomot, ki kvarita smisel. 44. vrsta tretje kolone ima se namreč glasiti: „Ko bi g. dr. Gregorič bilo kaj do resnice, popravil bi to“, mesto „prijavil bi to“; v 57. vrsti pa se ima čitati „mandatar“, mesto „mandant“.

— (Načelnništvo kmetijske podružnice v Čatežu) nas prosti, objaviti njega prošnjo, naj slavna c. kr. kmetijska družba glavno skupščino preloži za jeden teden pozneje, kajti 11. junija bode še osmina sv. Rešnjega Telesa. Večina duhovnikov in učiteljev-organizatorov bi se ta dan ne mogla udeležiti obč. zбора.

— (Nova orožniška postaja) v Škocijanu začne svoj posel z dnem 1. junija t. l. in bode štela v svoje službeno področje vse vasi škocijanske in šmarješke občine. S tem je ustrezno davno obstoječi želji, kajti ti dve občini bili sta do sedaj zelo oddaljeni od orožniških postaj in posebno občina Škocjan razdeljena je bila kar med štiri orožniške postaje.

— (Samomor.) Ustrelil se je dne 18. t. m. ob 3. uri popoldne v domači hiši 22letni posestnik sin Jernej Cvelbar v Imenju šentjernejske fare. Zadel se je v samokresa v desno senco in je takoj mrtev obležal. Revč je kazal že nekaj dni sem začenja umobola, čemur je tudi pripisati vzrok samomora.

— (Iz Rovt) nad Logatcem 24. maja: Cvetiči maj je nam gorskim Notranjem prinesel za Binkošti lepo prevaro. Sedaj, ko Vam pišem te vrste, lije, kot bi iz škafa lil, vmes pa brije prav občutno ostra burja. Od + 15° R padlo je živo srebro na + 6°, po visokih hribih in planinah pa pada med dežjem pomladansk — snežen „cvet“. Mej šolsko mladino jele so se širiti te dni po tukajšnjih vaseh ošpice, zanesene prej ko ne iz sosednih Žirov. Učiteljska konferenca za logaški šolski okraj bo letos dne 8. julija ob 9. uri dop. v Cerknici. Dne 3. avg. t. l. je učiteljski shod v Hrašah pri Postojini za logaški in postojinski, zatem pa izlet v „Pred Jamo“.

— Kmetijska naša drevesnica ne šteje — kakor je

bilo po pomoti v jedni zadnjih številkih vašega lista tiskano — 1500 cepljenih dreves, ampak 3500.

— (Ormoška čitalnica) priredi dne 31. maja v svojih prostorih veselico. Vzpored: A. Izbiralka. Veseloigra v treh dejanjih s petjem. B. Petje. C. Prosta zabava in ples. Začetek točno ob 1/2 9. uri zvečer. Ustopnine: sedeži 30 kr., stojišča 20 kr., za kmete 10 kr. Ker se čisti dohodek uporabi v dobrodelno svrhu, se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

— (Razveljavljena konfiskacija.) Dne 25. aprila je državno pravdnštvo konfiskovalo naš list zaradi notice, ponatisnjene iz nekonfiskovane goriške „Soče“. Mi se zoper to konfiskacijo nismo pritožili, dasi smo bili trdno prepričani, da je neopravičena. In glej, dogodil se je redki slučaj, da je deželno sodišče konfiskacijo razveljavilo. Gospod drž. pravdnik se je zoper to razveljavljenje pritožil na višje deželno sodišče v Gradcu, a ni nič opravil. Tudi višje sodišče je spoznalo neopravičenost konfiskacije in je z odločbo z dne 13. maja t. l. št. 4702 zavrnilo pritožbo drž. pravdnika ter potrdilo razsodbo dež. sodišča ljubljanskega. V razlogih, s katerimi je višje sodišče podprlo svojo razsodbo, se poudarja, da se v konfiskovani notici pač graja škofove naredbe glede volitev, in sicer zaradi prevelikega uplivanja na korist nasprotne stranke, da pa se škofu ne očitanič nečastnega, kar bi bilo kaznjivo. Veseljavno dež. sodišče ljubljansko nam je poslalo prepis višjesodne razsodbe v nemškem jeziku. Protestujemo proti temu slovesno in zahtevamo, da dež. sodišče tudi v takih slučajih z nami slovenski občuje in nam slovenski dopisuje. Dotična konfiskovana, a sedaj oproščena „Soča in Primorski List“ naslovljena notica glave: „Goriška „Soča“ pobija izvrstno zmedeno besedičenje „P. L.“. V danes došli številki prijavlja naslednji zanimivi dopis: „Zidnji „Primorski List“, sklicuje se na Spirakov Volkskatechismus, pravi, da je ljubljanski škof smel „zaukazati javno izpostavljenje Najsvetejšega, in da to spada „me notranje cerkvene zadeve“, da „okrožnica je razločno povedala, da naj se na tak način izprosi od Boga srečen izid volitve“. . . . Kolikor je nam znano, „Soča“ ni nikdar ljubljanskemu škofu te pravice odrekala. Da sme škof zaukazati javno izpostavljenje Najsvetejšega, to vé vsak učenec ljudske šole. „Soča“ je imela pred očmi kandidate, za katere se je Najsvetejše izpostavilo. Nekateri kandidati so znani kot očitni breznačajneži in nemškutarji, ki samo zaradi osebnih koristij in častihlepja so se prelevili v pristne katoličane. Znani kandidat, o katerem je pisal „Primorski List“, da je jeklen značaj, je prvi pustolovec na Kranjskem in voditelj breznačajnežev. Vsi njegovi sošolci, duhovniki in lajki, ga kar zaničujejo. Danes so ga videli med nemškimi „burši“, jutri med kranjskimi katoličani. Ker je zdaj Slovenčeva stranka močnejša, se dotičnik štuli za katoličana. Ako bi bila narodna stranka zmagovala, bi bil gotovo njen pristaš. Nekateri kandidati se niso nikdar čutili Slovence, očitno kažejo svoje nemškutarstvo. Tudi popolnoma nezmožne osebe so bile med kandidati. Vse to so videli nekateri župniki na Kranjskem, zato tudi niso izpostavili najsvetejšega. Ko je neki kaplan opozoril župnika na izpostavljenje Najsvetejšega, se ta odreže: Ta roka nikdar ne izpostavi Najsvetejšega za nemškutarje, invalide in breznačajneže“. . . . Nekateri župniki na Kranjskem so bili do dna srca užaljeni, ker so videli, da se Najsvetejše zlorabi za breznačajneže. Škofje v Trstu in Istri niso ukazali izpostaviti Najsvetejšega proti židom in brezverskim Lahonom, pač pa so prepovedali agitovati. Na Kranjskem pa je škof zaukazal celo Najsvetejše izpostaviti proti slovenski inteligenciji, ki je očitno na dveh zaupnih shodih podpisala resolucije, o kojih se je „Primorski List“ izrazil, da jih lahko podpiše vsaka terciarka. Tako postopanje je proti vsem načelom pastirstva in jako škodljivo v verskem in narodnem oziru. Veliko se piše o pomanjkanju duhovnikov. O uzrokih se malo govori. Ako bodo škofje tako zatirali „svobodo svojih mislij in javnega delovanja“ pri nižji duhovščini, kakor to dela ljubljanski škof, tedaj bodimo pripravljeni, da bode čedalje manj duhovnikov. Nedavno se je izrazil duhovnik na Kranjskem: „Ako bi bil vedel, da dobimo takega škofa, ki bode zatiral vsako samostojno prepričanje, bi nikdar ne postal duhovnik“. . . . K sreči, da pri nas tega še ni. Naš višji pastir pusti svojim duhovnikom presto roko v političnih rečeh. V tem oziru se lahko srečne štejejo na Goriškem. Vidi „Pr. L.“, da Najsvetejše se izpostavlja za izvolitev pravih, odkritosrčnih, skozi in skozi do slednjih mož, ne pa za očitne pustolovce in breznačajneže. Kjer se pa tako dela, tam se vera tepta z nogami, tam se širi kečeplaztvo, pustolovstvo, neznačajnost, podlo koristolovje in tam mora začeti vera pešati! Saj cerkev na take načine siloma peha od sebe cele vrste mož, ki stoje v nasprotnem tabornju. Sploh rečemo in trdimo: sedajni sistem v ljubljanski škofiji je protitip razmer, kakeršne bi nikdar ne smele biti“.

— (Raspisane službe) Na dvorazrednici v Mošnjah drugo učiteljsko mesto z dohodki IV. plač. razreda. — Na jednorazrednici v Kamni gorici mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda in funkcijsko priklado. Prošnje za obe službi do dne 6. junija okr. šolskemu svetu v Radovljici. — Na javni knjižnici v Solnogradu mesto praktikanta z adjutom 400 gld. Prošnje do dne 10. junija dež. predsedstvu v Solnogradu.

* (Odiranje pri milenijski razstavi) je nečuvno. Gorje tujcu, kateri se da preslepiti in zaide v to razstavo. Judje ga kar iz kože denejo. Madjarski listi samo poročajo, da se nesrečniki, kateri zaidejo v razstavo, skubijo brez usmiljenja. Tako na pr. je moral neki gospod za jedno jabolko plačati dva goldinarja, neka gospa pa za jedno porcijo gnjati in za jedno čašo piva 8 gld. 50 kr., dasi je bilo oboje vredno 25 kr.! Razstava je tudi jako slabo obiskana, prvič zato, ker se nič ne vidi, drugič zato, ker se gode reči, katerih pošten človek ne mara videti, in tretjič ker se ljudje varajo, da še nikdar in nikjer pri nobeni razstavi ne tako.

* (Škof kot borzijanec.) Madjarski klerikalni listi peče luteranskega škofa Sassa, kateri s celim cerkvenim premoženjem, znašajočim 2 1/2 milijona gld., na borzi spekulira.

* (Ciničen obsojenec.) Pri sodišču v Libercah na Češkem je bil po večdnevni razpravi večkratni roparski morilec Jožef Kögler obsojen na smrt na vešalah. Ko ga je sodni predsednik vprašal, če vzprejme kaznen, je dejal smeje se: Samo jedno glavo imam, to mi morete vzeti. Potem se je obrnil k navzočnim novinarjem in rekel: Čas je, da napravim svojo oporoko; dežnik, kateri me je izdal, zapuščam sodnemu slugi; moje škornje naj dobi kaznilnični paznik, vrvi, s katero me bodo obesili, pa policijski komisar.

— (Dirka Bordeaux Pariz.) Pri tej biciklistički dirki na 591 km dolgi progi je zmagal — glasom danes došlo brzojavke — dirkač Linton kot prvi. Prevozil je progo v 21 urah 17 minut. Za njim so prišli: Revier, Thee, Gortam, Nison, Garlisle in Gerger. Kakor znano, je bil poslednjega voditelj g. Zmagoslav Bohinjec.

* (V smrt iz strahu pred krojačem.) V Berlinu je te dni neki trgovski pomočnik sedel v veseli družbi v krčmi. Hkrati so se odprla vrata in v sobo je vstopil krojač, kateri je bil trgovskemu pomočniku naredil nekaj oblek, pa je že dolgo, a zaman čakal plačila. M'adi mož se je krojača tako prestrašil, da je hitro odšel iz sobe; krojač se je seveda koj zapodil za njim. Trgovski pomočnik je bežal v četrto nadstropje dotične hiše, a ker se nikjer ni mogel skriti in je že za seboj čul sopihanje krojačevo, se mu je od strahu zmešalo. Odprl je okno na hodniku in skočil s četrtega nadstropja na dvorišče, kjer je obležal mrtev.

(Eksplodija) V Toulonu so se uneli v treh zabojih shranjeni pirotehnični izdelki. Eksplozija je bila strahovita. Mnogo oseb je bilo nevarno ranjenih, dve ženski pa sta bili na drobne kosce raztrgani.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzojavke.

Dunaj 25. maja. Zahtevi večine poslancev, naj se v četrtek in v petek obravnava o domovinskem zakonu, se je predsednik Chlumecy po dolgem odporu v toliko uklonil, da vpraša jutri zbornico, hoče-li, da se začne v četrtek razprava o domovinskem zakonu. Želeti je, da pridejo k jutrišnji seji vsi poslanci.

Dunaj 25. maja. Jutri se snide v Pragi eksekutivni odbor nemškoliberalne stranke na Češkem, da se posvetuje o novih državnozborskih volitvah.

Moskve 26. maja. Dan je krasen. Ulice so natlačene polne ljudstva. Ob 7. uri zjutraj je zadonelo 21 strelav iz topov, potem pa so zazvonili vsi zvonovi moskovskih cerkva. Ko so se v Uspenskega katedrali zbrale vse priče, katere morajo biti navzočne pri kronanju, je prišla carinja vdova in sedla na prestol. Ob 10. uri sta car in carinja stopila iz Kremlja. Zopet so zadoneli zvonovi, vojaki so prezentirali, ljudstvo pa je carja in carinjo navdušeno pozdravljalo. Klicanje je šele utihnilo, ko sta car in carinja vstopila v katedralo.

Plovdiv 25. maja. Danes tukaj zbrani bolgarski, srbski in hrvatski pevci so sklenili osnovati „Zavezo jugoslovanskih pevskih društev“. Predsednikom je bil izvoljen Slovenec prof. Bezenšek, odborniki pa so Bolgar Načev, Srb Pavlović in Hrvat Lovrić.

Pariz 26. maja. Mesto je okrašeno z ruskimi zastavami, takisto tudi vsi spomeniki in „cercele militaire“.

London 26. maja. Na Kreti je zavladala popolna anarhija. Turki ropajo po celem otoku in more kristijane trumoma. Umorjena sta bila tudi kavasa grškega in angleškega konzulata. Rusija, Angleška in Grška so odpisale več vojnih ladij na Kreto.

Iz uradnega lista.

Invencije ali ekskutivne dražbe: Marije Lipovšek zemljišča 21/120 v Vidmu, cenjena 876 gld. 75 kr. in Franceta Kosa posestvo v Čemšeniku, cenjeno 80 gld., oba dne 30. maja in 4. julija na Brdu.

Antona Žagarja posestvo v Iški vasi, cenjeno 14.129 gld. in Janeza Mazija zemljišča v Iški vasi, cenjena 2158 gld., oba dne 30. maja in 4. julija v Ljubljani.

Franceta Poženela zemljišče v Predgrizah, cenjeno 1372 gld. 50 kr., dne 30. maja in 4. julija v Idriji.

Oddaja tova. Občinski lov občin Sinadole in Dolnja vas se bode oddal dne 29. maja ob 10 uri zjutraj v občinski pisarni v Senožečah potom javne dražbe za dobo 5 let, to je od 1. junija 1896 do 31. maja 1901 l. Pogoje je možno vpogledati pri okrajnem glavarstvu v Postojni ali na dan dražbe pri dražbenem komisarju.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	730.2	9.6	sr. vzhod	oblačno	
24.	7. zjutraj	734.0	10.2	sr. svzh.	skoro obl.	9.6
	2. popol.	736.4	13.5	nerazločen	del. jasno	
"	9. zvečer	737.2	10.6	sr. jug	jasno	
25.	7. zjutraj	737.8	7.4	sl. jvzh.	megla	2.2
	2. popol.	736.8	19.4	sr. svzh.	del. jasno	
"	9. zvečer	737.5	13.2	sl. jzah.	oblačno	
26.	7. zjutraj	737.1	13.0	sl. svzh.	oblačno	0.1
	2. popol.	736.1	18.4	p. m. vzh.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote, nedelje in ponedeljka 10.8°, 11.4°, 13.3°, za 4.2°, 3.7° in 1.9° pod normalom

Dunajska borza

dne 26. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 20 "
Avstrijska zlata renta	122 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 30 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice	948 " — "
Kreditne delnice	344 " 40 "
London vista	120 " 05 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 72 1/2 "
30 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 53 "
Italijanski bankovci	44 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 23. maja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	458 " — "
Papirnat rubelj	1 " 27 1/2 "

Globoko užaljenim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, starega očeta, gospoda

Jurija Justina

črevljarskega mojstra

po dolgi, mučni bolezni, previdenega ssv. zakramenti za umirajoč, v 57. letu svoje starosti, danes ob 6 1/2 uri zjutraj, poklicati k sebi v boljše življenje.

Pogreb dragaega rajnega bode dne 27. maja ob 5 uri popoldne iz hiše žalosti, Florijanske ulice št. 13, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Jakoba.

Nepozabnega rajnika priporočamo v blag spomin in pobožno molitev. (2466)

V Ljubljani, dne 26. maja 1896.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Podpisni izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so nas mej boleznijo in ob smrti naše predage sestre gospodične

Marije Krapeš

tolažili in nam izkazali svoje sočutje. Istotako zahvalujemo se priskrbi sl. pevskemu društvu „Slavec“ za ganljivo petje vsem darovalcem krasnih vencev in vsem spremljevalcem drage pokojnice k večnemu počitku, (2464)

V Ljubljani, dne 20. maja 1896.

Žalujoči ostali.

Ravnokar je izšel v naši zalogi:

(2440—5)

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Str. 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigarna v Ljubljani.

Peter Žerovnik v Kamniku

Velike ulice št. 18

priporoča svojo

gostilno „Pri Sokolu“

p. n. občinstvu v mnogobrojni obisk. (2456—1)
Dobi se izborna dojenjsko in goriško vino, ukusna hrana in tudi prenočišča, vse po najnižji ceni.

Tovarna na Jesenicah

vzprejme takoj pod ugodnimi pogoji

več sodarjev

v službo. Ponudba naj se pošilja ravnateljstvu tovarne na Jesenicah (Gorenjsko). (2447—3)

Žlahtne namizne rake

za katere se jamči, da doidejo živi na odločni kraj, pošilja proti povzetu poštne prosto v poštah košaricah po 4 1/2 kilo čiste teže, in sicer: 100 komadov rakov za juho za gld. 2.80, 60 velikanskih rakov za gld. 3.60, 40 solo-rakov za gld. 4.80, 32 najlepših solo-rakov za gld. 5.80. (2463-1)

J. Neumann, Monasterzyska 383, Galicija.

Na prodaj

je iz proste roke v Radgoni v dolgi ulici vis-à-vis rotovža se nahajajoča

jednonadstropna hiša

z večjimi lepimi in suhimi stanovanji, z dvema prodajalnicama, skladiščem in s štirimi podstrešji, konjskim in kravjim hlevom, kolnico, kuhinjo za pranje in z vrtom za sočivje. Poslopje je v najboljšem stanju in uvrstitev sob zelo primerna, ker se hiša lahko po lastniku rabi, kakor tudi v več stanovanj razdeljena v najem dá.

Plačilni pogoji so zelo ugodni, ker 23.000 gld. na hiši ostane.

Natančneje pojasnila daje gospod Oton Ploj, c kr notar v Gornji Radgoni. (2457—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejčevce, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzovo vane, Karlovo vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejčevce, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzovo vane, Karlovo vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 44 min. zvečer osobni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 52 min. zjutraj osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussega, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri zjutraj osobni vlak iz Lesce-Bleda.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 25 min. popoldne osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejčevce, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osobni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osobni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejčevce, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " zvečer " "

" 10. " 25 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika. (1705-119)

" 11. " 15 " popoldne " "

" 6. " 20 " zvečer " "

" 9. " 55 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Učenec

14 let star, čvrst, zmogel slovenskega ter nekoliko nemškega jezika, vzprejme se v trgovino mešanega blaga.

(2460—1) Jakob Petrovič v Trebnjem.

V Toplicah pri Rudolfovem

odda podpisane

8 opravljenih sob

tujem v najem in pošlje emibus k vsakemu vlaku.

Druga pojasnila daje

(2461—1) Ivan Sitar v Toplicah.

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovejše kravate

nogovice, jopiče, perilo za turiste

II. priporoča na joeneje (2054-12)

Karol Recknagel.

Javna zahvala.

Preblagorodni gospod dr. Fran Štor, odvetnik v Ljubljani, je naju podpisana v jako težavni tožbi zaradi Aleksander Dreo-tove dedščine v Ljubljani za svoto po 16.000 gld. za jednega skozi 4 leta zastopal. Vložil je za vsacega po 21 tožb in vplačal več tisočakov za koleke in kavcijo. Tako velike in težavne tožbe že veliko let ni bilo in je znabiti ne bo. Spisane tožbe bile so tako obsežne, da so se vozile od sodnije do sodnije kot tovarno blago. Izpeljal je tožbe prav povoljno v vseh treh instancah.

Zahvaljujemo se torej najiskrenejšo njemu za njegov nepoplačljiv trud in za vestno izvršitev. Priporočava ga najtoplejšo vsem pomoči potrebujočim strankam v pravnih zadevah.

Braslovče, dne 24. maja 1896. (2462)

Janez Hojnik.

Matevž Hojnik.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveček iz izvrstnih gorskih zeljish).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in preteguenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešihah itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. (1224—68)

Cena zavitku 45 kr.

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.